

Tidn.
+
Tidskr.

40. 41. 42 fläckiga
Biter 1825 lin . 25
1826 . 36
1827 . 66

Se om Komitetten följde hufv 1825 II
Euphoragines hufv & Hufv 7/10 24/11 mid in pomm,
Sandin - - - 21/10 - 23/11
Faklerantz - - -
Barns Rosmblad - - 14/12 fr. Berlin before hufv om stat/pp o paut hufv
. 1826

Faklerantz 3/2 om art. i d. 8 inverst. u. a.
Gm. W. 56 1827 288, 101
Pansaps 1826 52-54 H-d nyman 102
Hufv af Alce - 95 d
Bellman 1827 49 40, 91 Ohimv.
- 85, 86 inderologiska H-5
Gota kanal - 51
Blecken - 51
Tio Teqvin - 67
Ling - 79
L. H. 27 - 85
Flora antio aboly 101 Kustin. Sandberg. Str. droff

Meddelande i Komité utg. af C. F. Dablgren :

Claus Livijn ^{hvar som förf. är i antihand}
 L. Hammarström ^{antihandlingar}
 Dittner ^{v. 1827 h. n.}
 Wiessgren ^{ex. 1827 h. n.}
 Zahlbrantz (ursöpara sup. U. A.)
 Thomaner (undersökning för den ...)
 Användningen ^{hvar som förf. är i antihand}

Se om införelse

Namnuppgiften inrättad af Prof. Pöhlén i, hvilka teckent
 A. J. Användningen från den tekniska mannan. Hammar-
 ström & Dablgrens namn är här föriför Glad & Dagn
 n 28 7/4 27 ^{in D. split} ^{smått} ^{ant.} ^{per} ^{prif}
 5 17/1 -

1825

v. Berkow 8
 Dehn 12. 23
 Euphorbia 16 (pina) 20
 Rosenblad 16
 Rysk 13. 26-27.
 Becken 25

1826

A. v. 76
 Carlung 50
 Carlsberg 72
 Dehn 32, 36, 45, 91
 Dittner 6 inf
 Forsman 116
 22 D = Fehmant 8, 10, 64, 70
 G. L. v. 29
 L. n. 63 m
 Malm 25 46

1826 full

Cl. Kamström 49
 v. Pagnier 65
 Rydqvist 90 94 103
 v. Schram 23. 61
 Stenbjörns 6, 80
 S. m. = Sandbarn 53
 Thomaner 70, 71
 U. A. = Zahlbrantz

1827

Thomaner 7
 J. Dittner 64
 Euphorbia 25 16
 Rydqvist 12 26
 Thomaner 93
 J. 71 31
 L. n. fl. m. 11
 C. Kamström 29
 - r - t 54, 75
 J. 98
 Forsman 34
 Thomaner 77
 o - s - r 49
 s - s - k 52
 R - d 94
 - r 101

From	1	1825	1/10	To	28	1826	28/1	by	Carl Gustaf Holm
	9	1826	7/2		15		22/2		Holm & Carlsson
	16		25/2		28		3/4		Carl M Carlsson
	29		12/4		104		30/12		C F Wennström
	1	1827	3/1		104	1827	29/12		Elmest & Granbergs Tr.

Marchaus fort 2102. 1826

Kometen.

N:o I.

Lördagen den 1 October 1825.

A n m å l a n.

J och med att den mäktige Werldsanden, som kallar sig Publicitet, i de constitutionella tidernas begynnelse, uppsatte på såfört tu stora Ljus: ett som dagen regera skulle under namn af Argus, och ett annat mindre, som dröge sig nattens styrelse, benämndt Stocholms-Posten, framkallade derjemte hans munns ord i werldsbrynden mång amnor lysande ting, hvilka stjernor kallats, och som i förening med de ofwan besagde tu stora ljusen, skulle de på den publicistiska banan irrande människorna beherrysa och vägleda. Men då det ej sällan under nattens tider sig tilldrager, att de på himelshafvet glittrande ljusen af tjodla moln så öfvertäckas, att de tyckas likasom i en härskad intrupne, samt de tu stora esemostast wandra i nattmörkran, hwi let med Stocholms-Posten, som besutom omwärlar mellan ny och nedan, inträffar ganska regelmådigt sex gånger i veckan, så hafwa några memistowänner agtat nödigt och nyttigt att fylla denna brist af Ljus på det sätt, att de enkom beställt sig en Komet, hwilken ifrån och med denna månad skall i rymden utgå, försedd med så pass erforderligt lys, att, i fall de förmenligare tropparne ett för ofta skulle förmodas, han genast må wara till hand's för att, ehuru i ringa mon, ersätta det Ljus, som desse merbemärdte i sitt wanliga förklarings-tillstånd förmodas komma från sig gifwa.

Om denna Komet, hwi ten säkerligen för blotta doonen kommer att, under de klara höstastnarne, bliwa synlig, förut warit känd eller är någon af dem Herr. Ölbérs nyligen upptäckt*), wäga wi, så-

som blott dilettanter i Astronomien, icke afgöra, äfwen som wi ej heller drista påstå, att wår Komet är den af de Stjernkunnige snart förwäntade, hwilken med sin glittrande quast kommer att berispa månen samt anställa andra märkliga revolutioner, och till hwars obserwerande det försludes att nya instrumenter för Observatorli räkning blifwit utifrån införskrefne. Swad wi endast med lysa böner wäga oss, är, att Medacturen af Stocholms-Posten, som någon gång brukar roa sig med att fuska ån i wår Herres waderlet, ån med att, — såsom han sjelf prydeligen yttrat sig, — "bespeja himmelens yttersta gränser," täcktes, wid tillfälle, i sin Tidning guldbenäget förkunna allmänheten wår Komets tillwara, samt i anledning deraf, med tillhjety af den "Hersehella Jätteruben" och sina widtberanta insigter, anställa glesningar öfwer naturen af wår Komets bana, swans, gång och slutligen öfwer följden af den märkliga katastrof, som måste inträffa, i fall han — det himmelen afwände, eller till en så'ig ändalytt förhjelpe, — skulle komma att gå Stocholms-Postens bana allt för nära, och derigenom sätta den wattusute mannen på ett för hårdt ildprof.

Huruwida denna Komet någon gång ernar nyttja sin Komet, så wi framdeles erfara. Det är alltings loft att fber eller sednare tröttna, och som han hastigt och excentristt fortgår, torde han blifwa snarare i behof af hwila, ån de i sina gamla, jemt cirklande banor framstridande Planeterne.

Fordom påstod man, att Kometer betydde frig och brilig. Men som wi nu lesa i en Arguñco-Stocholmspostligt klarifinande upplysningsperiod, här-

*) Se Stocholms-Posten N:o 279, 1825.

wi wi, med tillbörligt föragt, denna "Mysticism" och widstepliga tro till barnkammaren, spinnrocken och Herr Öbtreks boklåda.

Wise naturkunnige hafwa om Kometerne uppfäst den paradox, det de skulle vara brinnande kuglor, bestånda till påståndare af det stora fyrverkeriet på yttersta dagen. Nu ifrågawarande Komet synes icke hafwa så farliga depescher med sig. Wäl far han med kurerbricka — den röda stämpeln —; men troligen i högst fredlig affigt.

Andre hafwa tillagt Kometerna kraften och förmågan att uppdraga och sedan öfwer jorden utspruta watten; men de andre på war publicistiska horisont wandrande kropparne, tyckas hafwa insugit så stor massa af det wäta elementet, att det för war Komet icke lärer särdeles mycket återstå. Således torde af war Komets framträdande, ingen syndastod vara att befara.

"Men — frågar of en wördad Allmänhet — hwad är nu meningen med allt detta?" Swarpå wi i största ödmjukhet lemna till swar: Det weta wi icke sjelfwe. — "Är då ingen plan uppgjord?" — "Alls ingen. — "Ären I då rent af förkollrade, som wägen eder ut på det publicistiska hafwet, utan store, mast och compass? Skåden alla dessa klippor, bestroddde med öfwerlesworna af förliste Tidnings-Redactioner! Det publicistiska hafwet är wärre än Rana'en och Spannska Sjön. Der rafa alla möjlige windar. In är der ebb, än är der flod. Der omkumla Stockholmspolitiska hajar och Argusiska wal-fiskar, der framfitta ur wifarne förhårande Oranssars-Båmän och Annmärkare, der skria Stockholms-tidningska wilbaß och lommar, der locka de Conwersationab'adiska firener eder i sjöbotten. Skynden eder alltså tillbaka i 'ann, innan I hunnit så långt ut, att edra undskott icke mera höras för wågornas dån och stormarnes gällsudda trompeter."

Under innerlig tacksamhetskänsla för din, genom detta råd of wisade wälwilka, swara wi, wördade Allmänhet! att du säkerligen hört omtalas en bjesse, kallad Fatum eller Ede. Liksom nu denne mågtige waresse, gör den ene, helt oförmodadt, till General, den andre till Jullitiaeråd, den tredje till Biskop, den fjerde till Theater-Directeur, o. s. w. utan att de weta huru de derwid sto'a bete sig, så har den, nolens volens, gjort of till Tidningsofficersare. Nu kunde wi wisserligen, heist som det är bekant att Tidningars löften betyda ingen slag, läf-

wa antingen att utweckla nationens nedwetandet, eller att granskande redogöra för hela litteraturen, eller att uppbygga med Dragesång och förnjia med läckert skämt och galanta berättelser för Damerna. Men då ett gammalt ordspråk säger, att det är bättre att icke läfwa, än att läfwa och ej hålla, gifwa wi på förhand inga löften. Hwad wi med säkerhet kunna utfästa, är, att hwarje Onsdag och Lördag hålla dig, wördade Allmänhet, tillbanda ett halft ark tryckpapper. Skulle detta understundom vara alldeles blankt, må du deri se en antydning att fylla det med egna djupfönniga infällen och betraktelser. — Så börja nu din bana, du snart försvinnande Komet; i stället för prunkande löften må du endast erbjuda warma önsningar för din trefnad och wälwäga, och framför allt, för det högsta och oumgångligaste dertill: ditt allt jemt stigande wärde.

Sans Majst Konungen och Hennes Majst Drottningen lära afresa från Christiania omkring den 14 i denna månad, och således icke vara att förwänta till Hufwudstaden för än i slutet af månaden.

D. D. K. K. G. G. Kron-Prinsen och Kron-Prinsessan berättas i slutet af nästa weda årna inflytta från Drottningholm; men dessdrinnan torde D. D. K. K. G. G. göra ett besök på Tullgarn.

Under wilstandet på Drottningholm hafwa D. D. K. K. G. G. sålts befästa Swartsjö Slott.

D. D. K. K. G. G. gjorde förelidne gårdag en lustresa till Rosersberg.

Major Serwais har såsom Courier afrest till Christiania.

Wördsam anhållan af tidningen Kometen, att få kalla Argus (den 3:dje) för Farbror.

Längt yngre i tjensten, ja först med denna dag berrådande den publicistiska törnestigen, wet jag intot hufware för mitt hjerta, än om jag kunde få den äran att säga Farbror. Det är i det gemena lefwer-net ett så öfligt bruk, att den man högaktar, den af hvilken man önskar sig undsä råd, uppmuntran och beskydd, tituleras med detta namn, att jag utan tvekan wägar taga mig denna frihet, förwäntad att

farbror icke illa anser denna min drifliga proposition. För mig blir det så mycket hugneligare, då under de måbliga wedervärdigheter mig på min publicistiska bana kunna anträffa, äminstone den trösten är öfrig, att i en farbrors föte så nedlägga bekymren. Ja, bästa farbror, jag kastar mig i edra armar. War af den ynnestfulla godheten och recomendera mig till det bästa hos allmänheten. Farbror wet bättre än jag, huru man skall bära sig åt för att hos densamma winna credit, äfvensom farbror, hwilken öfwer allt är så fälligt känd, lätt kan insinuera mig på det ömmaste. De öfriga publicisterna kunna härwid icke mistänka mig för ensidighet, ty farbror har, (jag säger det utan att smidra), blifwit af naturen begåfwad med många sidor, och är hwarken liberal eller ultras, utan en verklig faneleont, med färg efter den sednast intagne middagen, en charad, hwilkens första, andra och tredje är lätt att gissa; men hwars hela ingen hittills kunnat utfundera. Fransför allt önskade jag att farbror wille wisa mig den wälwiljan, och lära mig konsten att uppfånga nyheter. Jag har inga directa bekantskaper wid hofwet eller bland de förnämna, kan således icke erfara hwad inom deras kretsar tilldrager sig, utan genom ryktet bland lakejerna, och deras underrättelser äro, såsom farbror sjelf ofta sunnit, icke att lita på. Med torg och hamnpriser hoppas jag att kunna reda mig, genom dagliga besök på wederbörliga ställen; men med det öfriga, som wäsentligen erfordras för att göra en tidning intressant, wet jag, i förtroende sagdt, icke huru jag skall få mig ut. Om farbrors tid dock medgaf och farbror wille hålla några enskilda föreläsningar, så att jag på det sättet beqwämt och hastigt kunde få inhemta litet filosofi, commerce och politik! Men det är wäl intet att tänka på för farbror, hwilken har så många jern i elden. Den som kunde erhålla äminstone någon undervisning i konsten att lägga Mosaik, hwilket farbror gör så förtäfligt! Wäl har jag på egen hand gjort några små försök; men det har ej welat lyckas. I stället ämnar jag införskaffa några modocostumer för tidningar, helst deras haldräppter, emedan wintern nu tillstundar. Hwad säger farbror här om, som sjelf will gerna wara på mådet.

Har äran att in i blefa ödden förklarad min farbrors tillgifne, m. m.

P. S. War så god, om farbror har inne, och låna mig 5 tankar på några wedor! Jag skall med all tacksamhet återbetala dem.

— + + —
 A k u s t i k .

Hwad Argi widt bekanta Mosaik är för allmänhetens ögon, kommer denna tidnings Akustik att blifwa för dronen. Skulle nu ett tredje dagblad finnas, som wille åtaga sig beswäret med publikens nåsor, ett sjerde med dess gom, och ett femte med dess känse!, så hade densamma icke blott ett klart bewis derpå, att den ägde alla sina fem sinnen i behåll, utan jämwäl den förnøjelsen, att se dem allsamman tillfredsställda. Häraf kunde då en allmän chorus uppstå, efter den bekanta wisan: "Gem sinnen ju wår njutning wäcka!" Om derefter, såsom ett finale, någon annan hederwärd tidning bestämde sig att upptäcka det sjette, eller så kallade magnetiska sinnet, så bleswe hela allmänheten, ett tu tre alldeles clairvoyant. Men wi lemna den maanciska sömnen i fred, så länge den naturliga fortfar att i all sin friska natur yttra sig. — Dock hwarmed skall nu wår Akustik göra sitt inträde? De flesta bekantskaper plåga wanligen taga sin början med tal om wäderleken. Wäntan då, och ett så mycket öfögare medel, som våra stora föregångare Argus och Stockholms-Posten, hwilka wi i allt förelatt oss att taga till eftersyn, icke försmått att någongång slå sig lösa med underrättelser om hwad wäder det varit, de Stockholms-boar till tjenst, som genom sjukdom eller andra tillfälliga hinder varit förnekade att erhålla kunskap om detta wigtiga ämne. Den upptäckt har man emellertid gjort, att hwar gång Stockholms-Posten underrättat allmänheten om wäderleken beskaffenhet, har derpå merendels följt owäder. Wi anhålla, att läsaren härpå tåcktes fästa uppmärksamhet för framtiden. Hwad wi för wår egen del önska, är att de wäder-betraktelser wi nu ellers framdeles komma att anställa, alltid måtte åskållas af wacker wäderlek. Då kan allmänheten låna Kometen och Stockholms-Posten wid de slags wäder-spåmän, som ännu någon gång nyttjas, bestående af en herre och ett fruntimmer, då den sednare, som här waraphy när den wisar sig, öfwer till sitt framträdande behådar nebersör och öfwer i naturen.

